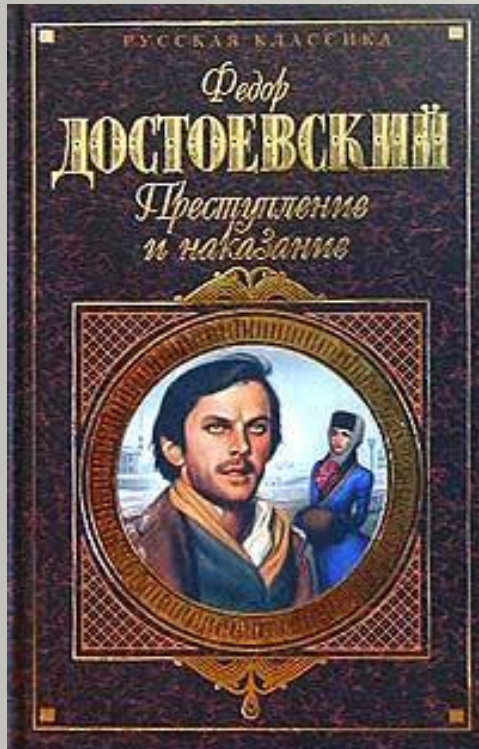

Історія хвороби Родіона Раскольнікова (за романом Ф.М. Достоевського "Злочин і Кара")

Хвороба лише може заразити, здоров'я не заразне; те ж саме з оманю та істиною.

Ось чому омана розповсюджується швидко, а істина так повільно.

П. Чаадаєв

Розпочати
ознайомлення
з хворобою

Особиста інформація про хворого

Ім'я: Раскольников Родіон Романович

Вік: Молодий чоловік років 20

Місце проживання: “Жовтий” Петербург

Фізичний стан: Залишив юридичний факультет через нестачу коштів. Останнім часом його спіткає голод, бідність. У рідному селі на нього чекають мати Пульхерія та сестра Дуня, яка готова вийти заміж за нелюба, щоб забезпечити брата.

Психологічний стан: Незадовільний. Простежується психологічний дискомфорт, поразка пихи. *“Не те щоб він був такий боягузливий і забитий, навіть навпаки. З певного часу він був дуже роздратований.”*

Історія хвороби

СТАДІЯ I: *Попередній період*

Саме важкі умови проживання Раскольникова, бідність, принижений моральний стан та песимістичні думки підготували його організм до припущення можливості *ідеологічного, морального, свідомого* злочину. Він не бажав пристосовуватись до життя, а вирішив життя пристосувати до себе. У душі назрівав гнів на суспільний устрій. У ньому постійно "боролися" гордість і совість. Що, на мою думку, і призвело до подальших душевних мук.

Далі

Медичне
підтвердження

Робота з текстом

- “Стільки злобного презирства накопичилось у душі молодого юнака, що не дивлячись на свою делікатність, він найменше всього соромився свого вигляду”.
- “Раскольников не звик до натовпу і біг геть від всякого суспільства, особливо останнім часом. Але він відчував нестачу людей. Він так втомився від смуги і похмурого збудження, що хоч на хвилину мріяв знаходитися у іншому світі”.
- “Він не міг висловити ані словами, ані вигуками свого хвилювання. Почуття постійної відрази давило його серце.”
- “Всі питання, які мучили Раскольникова, не були новими, раптовими, вони були старими, наболілими. Давно вони почали травмувати його. Краяли йому серце”.

Історія хвороби

СТАДІЯ II: Вірус (зараження)

Вірусом, який спричинив хворобу Раскольникова, є ідея "наполеонізма". А саме розподіл людей на "звичайних" і "незвичайних" ("тварей дрожащих" и "право имеющих"). Свої думки Раскольников висловлює у публікації. Таким чином разносячи "інфекцію" в життя інших людей. він розуміє, що його теорія не ідеальна, а сам він зовсім не може бути "незвичайним". Незмога відповідати власному стереотипу спочатку сильно тривожить, а потім і зовсім ламає Раскольникова.

Далі

Медичне
підтвердження

Робота з текстом

- "... Люди за законом природи поділяються взагалі на два розряди: на нижчий (звичайних), тобто на матеріал, що служить для зародження собі подібних, і власне на людей, тобто тих, хто мають дар чи талант сказати в середовищі своїм нове слово"...

- «Тварі тремтячі - це люди, які створені для того, щоб підкорятися. Право маючі - ті, хто розвиває цей світ і має право на все. Перші - це більшість, других – одиниці" ...

Дмитро Павличко
Художник А. Шандор, 1996

Робота з текстом

- “О Господи! Як це все огидно! І як я, як я.. ні, це дурниці, це безглуздість! І невже такий жах міг прийти у мою голову? На який бруд спроможне моє серце! Головне: брудно, капосно, бридко..!”

- “Страшний сон наснився Раскольніиову. Наснилося його дитинство. Він років семи гуляє разом із татом за містом. Тримавши батька за руку він дивиться на шинок. Звідти виходить натовп напідпитку і сідає у візок, запряжений в маленького старого коня. Чолов'яги знуцаються з нього, січуть його бідного по очам. Кінь не тримається більше і падає замертво. Бідний хлопчик з криками пробивається крізь натовп і біжить до мертвої тварини, обнімає її мертву скривавлену морду і цілує її у очі та уста”...

Історія хвороби

СТАДІЯ ІV: *Прояви симптомів*

Закріпившись міцно, вірус активізується, множитья. Плани і деталі вбивства дедалі прояснюються у голові Раскольниковова. Він намагається врахувати кожну деталь, домислює кожний крок і дію. Мета довести собі, що він належить до “право маючих” оволоділа героєм цілковито.

Далі

Медичне
підтвердження

Робота з текстом

- “Йти до будинку старої йому недовго. Він порахував. Рівно 730 кроків”. (“Проба”)

- “Йому перегородили дорогу солдати, що виносили меблі із квартири чиновника, що жив з лихваркою на одному поверсі. “Отож, цей німець виїжджає, значить на четвертому поверсі залишається зайнятою тільки квартира старої. Це добре ... про всяк випадок” ...

- “З комірчини двірника йому щось блиснуло в очі. Раскольников подивився навкруги – нікого. Навшпиньках він зайшов і побачив металевий інструмент. Це була сокира. Раскольников зачепив її за петлю, сунув руки у кишені і вийшов з двору”.

Історія хвороби

СТАДІЯ V: Прояв і активізація хвороби

Хвороба пішла в активний наступ. Раскольников скоїв тяжкий злочин - подвійне вбивство. Жорстоко й холоднокривно він вбиває стару та її "щохвилинно вагітну" сестру Лізавету, яка невчасно повернулася додому.

Після одного злочину ланцюг продовжується...

Далі

Медичне
підтвердження

Робота з текстом

- “Удар прийшовся в саме тім'я, чому сприяв її малий зріст. Вона скрикнула, але дуже слабо, і раптом вся осіла до підлоги, хоча і встигла ще підняти обидві руки до голови. В одній руці ще продовжувала тримати «заклад». Тут він з усієї сили вдарив раз і другий, все обухом і все по тімені. Кров хлинула, як з перекинутого склянки, і тіло впало навznak. Він відступив, дав впасти і негайно ж нахилився до її обличчя, вона була вже мертва. Очі були витріщені, як ніби хотіли вистрибнути, а чоло і все обличчя були зморщені і спотворені судомою.”

- “І до того ця нещасна Лізавета була проста, забита і налякана раз і назавжди, що навіть руки не підняла захистити собі обличчя, хоча це був самий необхідно-природничий жест у цю хвилину, тому що сокира була прямо піднята над її обличчям. Вона тільки трохи підвела свою вільну ліву руку і повільно простягла її до нього вперед, як би усуваючи його. Удар прийшовся прямо по черепу, вістрям і відразу прорубав всю верхню частину лоба, майже до тімені. Вона так і впала”.

Історія хвороби

СТАДІЯ VI: *Ускладнення після хвороби*

Раскольников не відчуває себе спокійно і щасливо після скоєного. Замість бажаного почуття справедливості і власної величі він перебуває в кепському, приниженому стані. Страх викриття посилює тяжку хворобу. Тепер хворий втрачає контроль над собою, його лякає кожна деталь, що може розкрити його секрет, весь час перебуває в лихоманці, втрачає свідомість.

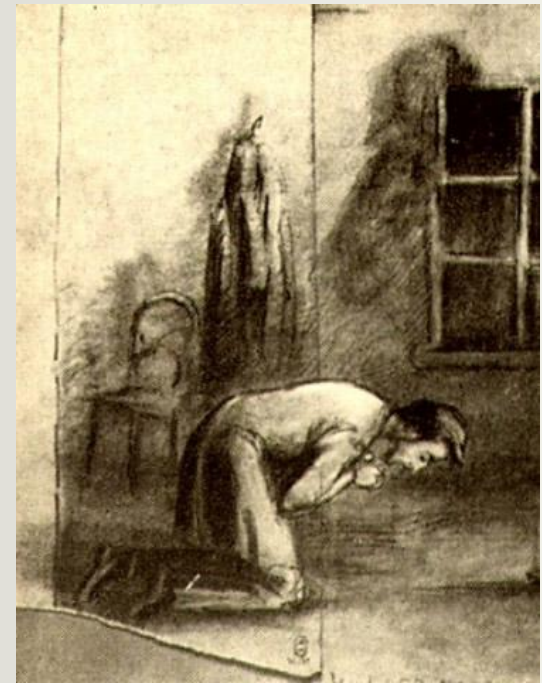
Далі

Медичне
підтвердження

Робота з текстом

- "Вам вістка з контори – сказав двірник,
- З якої контори..?
- В поліцію кличуть.
- В поліцію! Навіщо? Мені ще рано!..
- А я звідки знаю"...

– "І коли ж таке ставалося? Ніяких справ с поліцією не маю! І чому саме сьогодні? Господи, скоріш вже б мене забрали". Раскольников кинувся навколішки молитися, але й сам з себе розсміявся"...

- "Раскольников на виході почув розмову Іллі Петровича та Нікодима Фомича. Він злякався, більш менш спокійно підняв свій капелюх, але до дверей так і не дійшов. Коли він отямився, справа за лікоть його притримував Нікодим Фоміч".

Історія хвороби

СТАДІЯ VII: Лікування(I)

Лікування хворого Раскольникова проходило в декілька етапів.

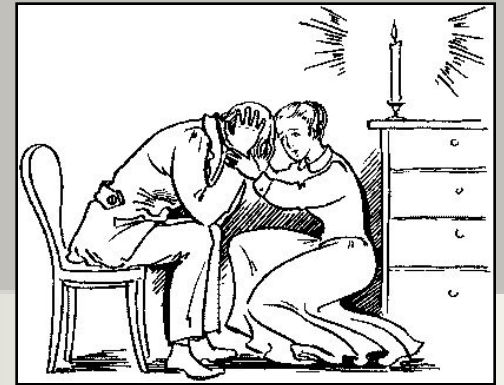
Все починається с того, що його гризе сумління. Він розуміє, що накоїв, але не визнає хибність "теорії". В душі, як і до вбивства, протистояння. Тепер це страх бути покараним, голос совісті (провина перед Богом і перед суспільством) і презирство до себе через те, що "не Наполеон".

Дії його нелогічні, різкі. Добрі наміри (допомога Мармеладовим) перетинаються з холодним, навіть відстороненим, просякнутим страхом спілкуванням з матір'ю і сестрою.

Далі

Медичне
підтвердження

Робота з текстом

- “Катерина Іванівно, будьте впевнені, що ваш чоловік казав про вас із захопленої пошаною. Він був відданий вам, кохав вас і поважав, не дивлячись на свою слабкість... Дозвольте ж мені тепер допомогти вам .. Ось тут 20 рублів, і якщо це допоможе вам, то.. я .. я зайду, можливо.. Зайду! Прощайте!”

- “Радісний, захоплений зойк зустрів появу Раскольниково. Обидві кинулися до нього. Але він стояв, як мертвий; нестерпна раптова свідомість вдарила в нього, як громом. Та й руки його не піднімалися обійняти їх, не могли. Мати і сестра стискали його в обіймах, цілували його, сміялися плакали ... Він ступив крок, похитнувся і впав на підлогу непритомний”.

Історія хвороби

СТАДІЯ VIII: Лікування(II)

Безпосередньо лікування пацієнта Раскольниковова проходила двома етапами: “вакцинація” і “лікування антибіотиками”.

Розглянемо ж перший. Своєрідною вакциною для Раскольниковова стали Лужин - підприємливий і егоїстичний чоловік, що хотів одружитися з Дунею, і Свідригайлов – розпусник та негідник, який також домагався кохання дівчини. Ці чоловіки співставлені з Раскольниковим як “двійники”. Відмінність між ними полягає в тому, що Раскольников, скоїв злочин, але внутрішню «межу» не переступив, «на цьому боці залишився», а Свідригайлов та Лужин не тільки “переступили”, а і ніякими докорами сумління не мучаться.

Далі

Медичне
підтвердження

Робота з текстом

- "Пропонуючи моєму предмету, - розпочав Свідригайлов, - бігти зі мною в Америку чи в Швейцарію, я, може, шанобливі почуття при цьому мав, та ще думав спільне щастя влаштувати! .. Розум-то адже пристрасті служить; я, мабуть, себе ще більше губив, даруйте!.."

- "Та зовсім не в тому річ, - з огидою перебив Раскольников, - просто ви огидні, праві ви чи не праві, ну от з вами і не хочуть знатися, і женуть вас, і ідіть звідси!.."

Історія хвороби

СТАДІЯ ІХ: Лікування(III)

Найвдалішим методом лікування хвороби Раскольниковова, як і багатьох інших хвороб, є антибіотик. Для нашого незвичного пацієнта антибіотиками стали Дуня, Разуміхин, університетський товариш, та Сонечка Мармеладова – дівчина с "жовтим білетом". Я вважаю, що саме Соня підштовхнула Раскольниковова до одужання. Саме її добра душа та серце спонукали юнака до зізнання. Вона, молода дівчина, стала піклуватися про хвору душу майже пропадаючого чоловіка. І їй це вдалося ("щеплення" – православні ідеї).

Далі

Медичне
підтвердження

Робота з текстом

- "У якомусь безсиллі доволікся він до кінця зізнання і схилив голову.
 - Ох, це не те, не те, - в тузі вигукувала Соня, - і хіба можна так ... ні, це не так, не так!
 - Сама бачиш , що не так! ... А я ж щиро розповів, правду!
 - Та яка ж це правда! О боже!
 - Я ж тільки вошу вбив, Соня, марну, бридку, шкідливу.
 - Це людина-то воша!
 - Та ж і я знаю, що не воша, - відповів він, дивно дивлячись на неї.
 - А втім, я брешу, Соня, - додав він, - давно вже брешу ... Це все не те; ти справедливо говориш. Зовсім, зовсім, зовсім тут інші причини! ... Я давно ні з ким не говорив, Соня ... Голова в мене тепер дуже болить".
- " – Йди, покайся, Родя, покайся!
- Гарзд, Соню, піду".

Стан ремісії

Раскольников Родіон Романович проходить курс лікування після тяжкої хвороби. Реабілітація відбувається в Сибіру, на каторзі. Для повної дискваліфікації хвороби пацієнту необхідно розвінчати "теорію" про нерівність людей. Допомагає хворому Соня, що самовіддано піклується про нього та інших людей.

Після "апокаліптичного" сну про "трихіни" Раскольников зрікається антигуманної "теорії". Готовий спокутувати провину і переродитися.

Рекомендації лікарів: "Зло примножує зло, добро примножує добро" – отож, щоб уникнути хвороби Раскольникова, зміцнюйте свій духовний імунітет.

*Записала "Історію хвороби" учениця
10-А класу ЗОШ №6
Мозгова Марія*